

[Nør Christensen]

udtryk for noget nær en kraftpræstation, og det er oven i købet en af de større.

Men selvfølgelig må vi ikke stille os tilfreds med det smukke resultat. Vi skal videre. Vi skal have orden i den danske samfundsøkonomi, og som sagt tyder alt da også på, at det vil lykkes inden for en overskuelig fremtid.

Jeg skal tilføje, at selvfølgelig er et underskud på 14 mia kr. for stort, ja, det er endda alt for stort, men fortsætter den tendens, vi hidtil har været vidne til, lykkes det også at få underskuddet væk. Underskuddet skal ses i sammenhæng med det kæmpemæssige underskud på 70-80, måske 90 mia kr., der var lagt op til, dengang regeringen overtog magten.

Regeringen overtog som bekendt magten med det hovedformål at forbedre den danske økonomi markant. Som ledetråd i forbedringen af den danske økonomi har regeringen valgt en flerårig målsætning. Først og fremmest skal jeg nævne de offentlige besparelser og indkomstpolitikken som væsentlige elementer i genopretningspolitikken. Hertil kommer den faste kronekurs og regeringens erhvervsfremmeforanstaltninger, ligesom moderniseringen af den offentlige sektor spiller en afgørende rolle i det samlede billede, regeringen ønsker at fremlægge for befolkningen.

Der kan også i dag være grund til at fremhæve, at der under firpartiregeringen har været ro og stabilitet. Det har ikke været nødvendigt at gå fra krise til krise hver tredje uge eller hver anden måned, snarere tværtimod. Når regeringen foretager justeringer og tilpasninger, sker det med den fornødne ro, med den fornødne beherskelse og det nødvendige overblik. Det skaber selvsagt også politisk ro, men hvad der også er vigtigt: det giver erhvervslivet tillid til regeringen, og det giver tillid til den økonomiske politik, hvilket igen smitter af på investeringerne til gavn for eksport og beskæftigelse.

Hvad angår beskæftigelsen er det krystal klart, at antallet af arbejdsledige er faldet markant, og at firpartiregeringen sammen med erhvervslivet har skabt 100.000 nye arbejdspladser.

Det er altså en af vore mærkesager at få genoprettet dansk økonomi, og denne mærkesag har vi efterhånden fået under fuld kontrol.

Derimod kan man med rette sige, at CD ikke har fået mange andre mærkesager igenem. Det skyldes selvsagt ikke CD og regeringen. Det skyldes den måde, folketinget er sammensat på. Stort set i alle CDs mærkesager stemmer ikke alene VS og SF imod os – det kan jeg til en vis grad have forståelse for og næsten være lykkelig over – men heller ikke socialdemokratiet og det radikale venstre vil støtte vore forslag, vil støtte vore mærkesager.

Det er derfor, vi gang på gang erklærer, at vi er fuldt tilfredse med regeringen og samarbejdet mellem de fire regeringspartier, men vi er tifold så utilfredse med sammensætningen af vort folketing. Vi har altså et flertal imod os i vore mærkesager, hvilket stort set er lig med et flertal imod regeringen. Det faktum har jeg fundet anledning til at slå fast i dag, og det er et faktum, som ingen med rimelighed kan nægte at vi har ret i.

Jeg lovede i min indledning at vende tilbage til regeringens tilpasninger og justeringer, og når man har lovet noget, skal man også holde det.

Centrum-demokraterne er overbevist om, at de forslag, regeringen har lagt frem, er et skridt i den rigtige retning. Nogle mener, det er alt for lidt. Andre mener, det er for meget eller direkte forkert, men vi mener i CD, at der er taget et positivt skridt i den rigtige retning.

Det er af afgørende betydning, at regeringens forslag er baseret på en hårfin balance, ja, regeringens forslag er så fint afbalanceret, at selv regeringens værste kritikere har måttet bruge de stærkeste læsebriller, lup og forstørrelsesglas for at finde små kritikpunkter. Der er med dette lagt op til en forbedring af den danske økonomi, som i den sidste ende naturligvis kommer os alle sammen til gode.

Når jeg nu er inde på regeringens tiltag, kan jeg ikke lade være med at glæde mig over gårsdagens meddelelse i Radioavisen om, at der inden længe vil komme et markant fald i olieprisen. Det fremgår for resten også af dagens aviser. Der er således meget, der tyder på, at bemærkningerne til lovforlaget er på vej til at blive en kendsgerning, næsten inden tryksvarten er blevet tør.

Det, der sker i disse dage, er, at OPEC-landene nu blankt må erkende, at guld er noget, der kan købes for dyrt, altså at olie kan købes for dyrt. OPEC-landene har mistet